

Cici olimpijadi ob rob: zmaga ali poraz

Cici olimpijada je prireditev Vrtca Kočevje, kjer vsaka štiri leta združimo pod eno streho vse otroke našega vrtca. Prvenstveni cilj prireditve je gibanje, igro in šport združiti v zabavno srečanje. V ospredju so spretnosti, tek, skakanje, plezanje, vzdržljivost, usklajenost, zaznavanje ter predvsem kolektivizem, ki spodbuja sodelovalno vedenje.

Gibanje je v vrtcu Kočevje osnovna dejavnost; povezujemo jo z ostalimi področji in je povsem ne izključujoča dejavnost; odhod v naravo, opazovanje sprememb v okolici, vedenje v prometu... vse je povezano z gibanjem; družbeni in socialni odnosi se udejanjajo preko plesne in glasbene vzgoje; dramatizacije, igra vlog, simbolna igra je povezana z gibanjem; prav tako si ne moremo predstavljati razumevanje jezika, dojemanje pravil ali matematičnih pojmov brez gibanja; skok v obroč, uporaba palice, žoge, se udejanjajo največkrat z gibanjem.

Prve gibalne izkušnje otrok pridobi v družini; gibanje je naravni razvojni korak; z gibanjem otrok raziskuje svet okrog sebe, pridobiva svoje prve izkušnje, tako miselne kot socialne...zgodnji gibalni razvoj otroka je močno prepleten z razvojem zaznavanja, mišljenja in čustveno-socialnim razvojem. Na igrišču se otrok pridruži skupini vrstnikov, z gibanjem poišče svojo prvo igračo, jo otipa, pokuša, preizkusi ... ko otrok hodi so socialne izkušnje intenzivnejše, pojavi se skupinska igra, ki posledično razvije tudi tekmovalnost. Vsi starši želimo, da bi bil naš otrok najboljši, svojega otroka imamo radi, pomagamo mu da je pri igri prvi, da je zmagovalec saj smo veseli njegovega uspeha. In prav je tako! Vendar pretirano »popuščanje« je lahko nevarno. Znati prenesti tudi poraz je pozitivna izkušnja, ki jo otroku moramo dati. Otrok naj spozna, da v življenju ni samo zmag. Kako bo sicer oblikoval željo po zmagi, uspehu? Tekmovalnost je zdrava, čeprav se jo v predšolski dobi kar nekako bojimo; bojimo se, da bomo otroka prizadeli, če ne bo prvi? Pa je res tako? Otroška tekmovalnost je dobra in zdrava. Brez enakopravnega nasprotnika, brez izzivov, šport ni zabaven; v športu gre za učenje, spopadanje z nasprotnikom, spopad z izzivi in ovirami, ki jih je potrebno premagati. Seveda izhajamo iz pozitivne vloge nasprotnika, ki ne sme biti sovražnik. Konstruktivna tekmovalnost je temeljnega pomena za posameznikov psihosocialni razvoj, njegovo počutje in njegovo samopodobo; še več, nekateri strokovnjaki ugotavljajo, da tekmovalnost bistveno vpliva na napredovanje pri učenju otroka. Starševska vloga in vzgojiteljeva naloga je otroka spodbujati, ga motivirati za gibanje, naj otrok tekmuje sam s seboj, koliko zmore, ali lahko prepleza oviro, ali bo zmožel preteči do konca travnika, bo preplaval bazen do roba? Pri tem naj si postavlja pravila, se jih poskuša držati, ter tako spodbuja samorazvoj, osebno rast ter notranjo integriteto. Ob tem pridobiva nove spretnosti in tega se otrok veseli.

Uspeh in neuspeh ne povezujemo z zmago in porazom; če otrok tekmuje naj se počuti dobro, naj bo nižji rezultat motivacija za višji. Pri tem pa je pomembno, da otroku ne pokažemo svojega razočaranja nad rezultatom, ki ga je dosegel. Predvsem velja pravilo za starše: z otrokom se igrajte, tecite, skakajte, podajajte žogo, se kotalite, plazite.... Omogočite mu gibanje, dvigalo zamenjate s stopnicami, v vrtec in trgovino pojdite peš. Rojstni dan praznujte v naravi, pojdite na kolo, organizirajte igre na prostem. V zgodnjem otrokovem obdobju boste naredili največ, kar lahko kot starši prispevate k vzgoji zdravega samozavestnega otroka. Pa nikar ne recite, da nimate časa. V prvih letih otrokovega življenja je razvoj najintenzivnejši; ne zamudite te edinstvene priložnosti.